

РЕШЕНИЕ

№ 4243

гр. София, 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6813** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №3286з-3349/26.08.2019г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на Министерството на вътрешните работи (ГДНП, МВР) и във вр. с Решение №9418/14.08.2020г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Седмо отделение по адм. дело №3274/2020г. С оспорваната Заповед, на основание чл.41, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл.49, ал.1, т.1 във вр. с чл.47, т.2, б. „а“ от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД), са отнети издадените Лицензи №361/10.09.2004г. и №1802/28.03.2012г., Допълнение към лиценз №361 от 21.03.2019г. и Служебни бележки към лиценз №361 от 10.09.2014г. и към лиценз №1802 от 28.03.2012г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и без да е установено по безспорен начин наличие на предпоставките за отнемане на лиценз, регламентирани в чл.47, т.2, б. „а“ ЗЧОД. Поддържа, че изложените от административния орган мотиви за издаване на процесната Заповед са твърде общи и не са подкрепени с доказателства за съществуване на непогасени публични задължения на дружеството. Изтъква, че в акта не са посочени конкретни стойности на непогасените публични задължения и липсва информация дали последните са задължения за главници и/или за лихви. Смята, че

според принципа на съразмерност, установен в чл.6 АПК, не всяко непогасено задължение обосновава прилагането на толкова строга мярка като отнемане на лиценза за дейността. Сочи, че изводите на административния орган са в противоречие с представените от дружеството Удостоверения за липса на публични задължения, издадени на основание чл.87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) от Териториалната дирекция – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП). Твърди, че актът страда и от съществен порок във формата, тъй като е лишен от фактически и правни основания за издаването му. Чрез процесуалния си представител адв. М. моли съда да отмени Заповед №3286з-3349/26.08.2019г. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Главна дирекция „Национална полиция“ на Министерството на вътрешните работи, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Р. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата, събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя [фирма] са били издадени Лицензи с №361/10.09.2004г. и №1802/28.03.2012г. за извършване на частна охранителна дейност по чл.5, ал.1, съответно т.2-4 и т.1 ЗЧОД (отм. ДВ, бр.10/30.01.2018г.). Неразделна част от Лиценз №361 са издадените на дружеството две Допълнения съответно от 24.07.2018г. и от 21.03.2019г., последното за извършване на частна охранителна дейност по чл.5, ал.1, т.3 и т.5 ЗЧОД (обн. ДВ, бр.10/30.01.2018г., редакцията ДВ, бр.92/2018г.).

Със Заповед №3286з-110/08.01.2019г. директорът на ГДНП е наредил да се извърши проверка на търговците, осъществяващи частна охранителна дейност в обекти на Българските държавни железници (Б.) и на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (Н.), за спазване изискванията на ЗЧОД и подзаконовите нормативни актове към него. Видно от саморъчното отбелязване управителят на [фирма] е бил запознат със Заповед №3286з-110/08.01.2019г. на 15.01.2019г. (л.60).

С писма рег. №, № 328600-18071/11.04.2019г. 328600-22605/10.05.2019г., 328600-26613/03.06.2019г., 328600-29421/18.06.2019г. и 328600-33443/ 10.07.2019г., заместник директорът на ГДНП е поискал от директора на ТД на НАП информация относно: има ли търговецът [фирма] непогасени задължения към държавата или към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване; какъв е видът на непогасените задължения; допуснато ли е отсрочване, разсрочване или спиране събиранията на публичните вземания от страна на публичния изпълнител; има ли запорирани недвижими вещи, моторни превозни средства (МПС) и банкови сметки на длъжника и покриват ли те изцяло задълженията на търговеца; предприети ли са действия за принудително събиране на публичните задължения?

В отговор от ТД на НАП е представена исканата информация с писма изх. №, № 2544-00640/30.04.2019г., С192225-178-0018323/17.06.2019г.,

C192225-178-0019413/26.06.2019г. и C192225-178-002771/15.07.2019г., заедно със Справка за публичните задължения на [фирма] към 15.07.2019г. Допълнително с писмо изх. №25147-5#2/23.07.2019г. е представена Справка за вида на задълженията (само главници) в данъчно-осигурителното досие на дружеството към 22.07.2019г., на които срокът за плащане е бил преди 10.04.2018г. и не са били внесени към датата на подаване на информацията. Посочено е, че за задълженията на [фирма] е образувано изпълнително дело №5215000021/2015г. по описа на ТД на НАП.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Докладна записка рег. №3286р-33417/25.07.2019г. Дружеството е уведомено за образуваното производство за отнемане на Лицензи №361/2004г. и №1802/2012г. със съобщение рег. №328600-36128/25.07.2019г., връчено с известие за доставяне (обратна разписка) №ИД PS 1766 005QLG X на 29.07.2019г. Търговецът е представил писмено Възражение с вх. №328600-37477/01.08.2019г. към което е приложил 6 бр. Удостоверения по чл.87, ал.6 ДОПК, издадени от ТД на НАП, съответно от 25.01.2019г., 13.02.2019г., 25.03.2019г., 13.06.2019г., 24.06.2019г. и 10.07.2019г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №3286з-3349/26.08.2019г.

За изясняване на делото от фактическа страна и в изпълнение на указанията, дадени в Решение №9418/14.08.2020г. на ВАС, по делото е приета съдебно-икономическа експертиза (СИЕ). Заключение на вещото лице Г. А. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и съответно ще го обсъди при формиране на правните изводи.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.49, ал.3 ЗЧОД.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №3286з-3349/26.08.2019г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.49, ал.1 във вр. с чл.40 ЗЧОД. Цитираните разпоредби изрично предвиждат, че лицензите за извършване на частна охранителна дейност се издават и съответно се отнемат от директора на Главна дирекция "Национална полиция" на Министерството на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице. В касационното производство пред ВАС е прието Удостоверение с рег. №3286р-26823/19.06.2020г., издадено от началника на Отдел „Човешки ресурси“ в ГДНП, съгласно което издателят на административния акт – главен комисар Х. Т., е назначен на длъжност директор на ГДНП със Заповед №8121К-503/24.02.2015г. на министъра на вътрешните работи и без прекъсване заема същата длъжност към датата на издаване на удостоверителния документ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и водещи до неговата отмяна.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на

материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно приложимата норма на чл.49, ал.1, т.1 ЗЧОД лицензът за извършване на частна охранителна дейност се отнема от органа, който го е издал, при настъпване на някое от основанията за отказ, изрично и изчерпателно посочени в чл.47, ал.1, т.1 – т.4 ЗЧОД, сред които и наличие на едноличния търговец (ЕТ) или на юридическото лице (ЮЛ) на задължения към държавата или към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване, освен в случаите, когато компетентният орган е допуснал разсрочване или отсрочване на тези задължения (т.2, б. „а“).

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че при наличие на което и да е от условията, регламентирани в чл.47, ал.1, т.1 – т.4 ЗЧОД, органът издал лиценза за извършване на частна охранителна дейност е длъжен, при условията на обвързана компетентност, да издаде акт за отнемането му.

В процесния случай е безспорно установено със събраните писмени доказателства: Справка за публичните задължения на [фирма] към 15.07.2019г. (л. 48-51 по адм. дело №10465/2019г.) и Справка за вида на задълженията (само главници) в данъчно-осигурителното досие на дружеството към 22.07.2019г. (л. 53-56 по адм. дело №10465/2019г.), че към 22.07.2019г. жалбоподателят [фирма] е имал публични задължения, за които няма допуснато разсрочване, отсрочване или спиране събиранията им. Според изложеното в писма с изх. № 2544-00640/30.04.2019г. и № С192225-178-0019413/26.06.2019г. на ТД на НАП публичните вземания към дружеството са присъединени за събиране по изпълнително дело №5215000021/2015г., а върху имущество на длъжника са наложени възбрани.

Наличието на публични задължения е установено и с приетата СИЕ. Според заключението на вещото лице сметките, в които намират отражение разчети (сметни взаимоотношения) на [фирма] с държавния бюджет, държавното обществено осигуряване (ДОО) и др. осигурителни предприятия, по начисляване и заплащане на данъци и осигуровки, са тези от група 45 „Разчети с бюджета и ведомства“ на Счетоводния сметкоплан. По счетоводни данни сметка 452 „Разчети за данък върху печалбата“ е с начално кредитно салдо (задължения) в размер на 36334.56 (тридесет и шест хиляди триста тридесет и четири и 0.56) лева към 01.01.2014г. За периода 01.01.2014г. до 31.07.2019г. е отчетен дебитен оборот (погасяване на задължения) общо в размер 9299.04 (девет хиляди двеста деветдесет и девет и 0.04) лева и кредитен оборот общо в размер на 59635.82 (петдесет и девет хиляди шестотин тридесет и пет и 0.82) лева. Крайното салдо по сметка 452 към 31.07.2019г. и към 31.08.2019г. е кредитно – задължения в размер на 86371.34 (осемдесет и шест хиляди триста седемдесет и един и 0.34) лева. Идентични са констатациите на експертизата и по сметка 453 „Разчети за данък върху добавената стойност“. Крайното салдо по сметка 453 е кредитно – задължения в размер на 1549023.96 (един милион петстотин четиридесет и девет хиляди двадесет и три и 0.96) лева към 31.07.2019г. и 1482145.45 (един милион четиристотин осемдесет и две хиляди сто четиридесет и пет и 0.45) лева към 31.08.2019г. Крайното салдо и по сметки: 454 „Разчети за данъци върху доходи на физически лица“, 455 „Разчети за социално осигуряване“ – ДЗПО, ТЗПБ, ДОО, ЗО и др., 459 „Други разчети с бюджета и с ведомства“ е кредитно (задължения) в размери съответно 493971.01 четиристотин деветдесет и три хиляди деветстотин седемдесет и един и 0.01) лева, 540268.88 (петстотин и четиридесет хиляди двеста шестдесет и осем и 0.88) лева и 409886.48 (четиристотин и девет хиляди осемстотин осемдесет и шест и 0.48) лева към 31.08.2019г. Според неоспорената СИЕ общият размер на кредитните

салда (задължения) по сметките от група 45 „Разчети с бюджета и ведомства“ към 31.07.2019г. са в размер 3061938.94 (три милиона шестдесет и една хиляди деветстотин тридесет и осем и 0.94) лева, а към 31.08.2019г. съответно в размер 3012643.16 (три милиона дванадесет хиляди шестотин четиридесет и три и 0.16) лева. От прегледа на Справките за извършени плащания, преведени по сметки на НАП, вещото лице е установило, че са били погасявани задължения по деклариран данъци и осигуровки, а погасяване на начислени лихви по деклариран осигуровки е констатирано на няколко места. Отражено е погасяване на главници и начислени лихви върху тях по данъци и осигуровки, представляващи задължения по ревизионни актове.

При това съдът приема за установено по делото, че към датата на постановяване на оспорвания административен акт, жалбоподателят [фирма] е имал задължения към бюджета и към осигурителните фондове за данъци и задължително обществено осигуряване. Следователно за ответника е възникнало задължение да постанови акт за отнемане на лицензите на дружеството.

От изложеното следва, че Заповед №3286з-3349/26.08.2019г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. На основание чл.78, ал.8 ГПК, съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението за юрисконсулт - 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №3286з-3349/26.08.2019г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 1220 С., [улица], ет.2, да заплати на Главна дирекция "Национална полиция", представлявана от директора, с адрес: 1715 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №6813/2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова